

20. Danmark, dejligst Vang og Vænge.

(Dannevirke.)

P. E. Rasmussen.

Maestoso.

1. Danmark, dejligst Vang og Vænge, lukt med Bølgen blaa,

hvor de vakre, voksne Drenge kan i Ledning gaa mod de

Ty-ske, Sla-ver, Ven-der, hvor man dem paa Tog hen-sen-der.

Een Ting mangler for den Ha-ve: Le-det er af La-ve.

2. At dis snarer' færdes kunde
Værket med Behør,
Dronning Tyre lod af Grunde
rejse, som man kør'
gennem Volden sig en Bure,
paa det Værk at have Kure.^{*)}
Rart^{**}) sig noget ret vil føje
under fremmed Øje.

3. Efter Ønske vokste Volden,
Dannevirke kaldt,
som har mangel Tøring holden,
før den slet forfaldt.
„Lødet,“ sagde Dronning Tyre,
„har vi hængt; Gud Vangen hyrde,^{***})
at den ingen fremmed bryder
eller Hofbud byder!“

4. Danemark vi nu kan ligne
ved en frugtbar Vang,
hegnet trindt omkring;—Gud signe
den i Nød og Trang!
Lad som Korn opvokse Knægte,
der kan frisk mod Fjenden fægte
og om Danebod end tale,
naar hun er i Dvale!

Lavrids Kok.

*)Vagt. **)sjældnen. ***)vogte.